

nazionale. Discorso di G. B. Moratelli, Professore d'italiana e latina filologia del Liceo di Zante, socio dell'Accademia Ionica. Seconda edizione. Zante. 1817. El. 8^{ον} σελ. 38.

Ἐννάτην δὲ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἴδρυθεισῶν τυπογραφίῶν ἀριθμητέον τὴν συσταθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος 1813 ἐν τῷ κωμῳδῷ τῆς μουσοτρόφου Σμύρνης Κουκλουζῇ. Περὶ τῆς τυπογραφίας ταῦτης μὴ δυνηθεῖ; νὰ ἔξιγνιάσι τι πλέον τῶν ὅσα εὑρεστήθην καὶ διακοινώσῃ ὁ ἄριστος φίλος Κ. Σ. Οἰκονόμος, μετεγράφω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του τὰ περὶ αὐτῆς ἀναφερόμενα.

«Κατὰ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος μετέστη καὶ εἰς τὴν χριστάτην Ἰωνίαν καὶ ἡ τυπογραφία, εἰς συμπλήρωσιν τῆς τελεσφόρου θεραπείας τῶν Μουσῶν. Καὶ πρῶτον μὲν κατὰ τὸ 1813 ἀμογενής τις εἶχε συστήτας μικρὸν καὶ πενιχρὸν τυπογραφεῖον ἐν Κουκλουζῇ, κωμῳδῷ τῆς Σμύρνης. Ήν δὲ τούτου προύκυψε ποιημάτιον τι τοῦ ἡμετέρου πατρός, οὗπερ ἀντίτυπον εὔτυχῶς ἀνεύρον περὶ τινι σεβασμίῳ λειψάνῳ τῆς ἐν τῷ ἐκεῖ φιλολογικῷ Γυμνασίῳ πνευματικῆς φυτοκομίας, τῷ ἐλλαγίῳ Ἀλεξανδρῷ τῷ Πεζάρῳ. Εστι δὲ εἴδος αὐτὸς, ἐν ὅγδοῳ στενομάχῳ φύλλῳ ἐντετυπωμένον φέρον τεσσαράκαλδενα δίστιγχα ἐκ στίχων τοικῶν διμέτρων ἵαμβικῶν καταληκτικῶν, γαρκατῆροιν ὅμοιοτάτοις πρὸς τοὺς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προϊνγρονευθέντος. Εἰδὲ καὶ ἄλλο τι δὲ Ἐρμῆς φιλοπονήσας ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἔργον ἔξεδωκεν ἄγνωστον. Παρατίθεμαι δὲ τῇ ζηλωτῇ φιλοκαλίᾳ σου τὸ χάριεν αὐτὸς ποιημάτιον.

«Καὶ οἱ Σεΐδικλου
λόρδοι οἱ ἀρθηροί,
Κ' οἱ δάτηθες Βονρύσσα
Τερπτοὶ καὶ δροσεροί.
Κ' ἡ τοῦ Χατζελαρίου
Γελῶσα πεδιάς
Οπου τρυφᾶ ἡ φύσις
Ολη διὰ μιᾶς.
Ἄρφερωπόρος δὲ πάλιν
Τὸ κάλλος τοῦ Βονζᾶ,
Ἄλλ' ὑπερέχει πάρτων
Τὸ ὑγός Κουκλουζᾶ
Ο σέραρδος τὸ βλέπει
Μὲ δύνειν διανγῆ
Θάλασσα τὸ ρίπιζει
Τὸ στεφανώρει τῇ.
Αὐτόθεν τῷ χαρίτων
Καὶ τῷ νυμφῶν χοροῖ
Φαίροτα. Ηλίκοντι ὥραι
Κ' ἡ Σμύρνη θεωρεῖ

Αὐτοῦ σπουδάζουν Μούσαι
Κ' Ἐρμῆς φιλοποεῖ,
Στήσας τυπογραφεῖον,
Χαίρετε χωριαροί.

Χαίρετε οἱ Σμυρναῖοι
Τιμάτε τὸν Ἐρμῆν,
Τὰς Μούσας τροφὴν, πλοῦτον
Ἐχετε καὶ τιμήν.
1815. Ιουλίου 51.
Ἐρ Κουκλουζᾶ.

„Άλλακτο μικρὰ, ως ἔσιμεν, ἐγένετο τοῦ τυπογραφείου τούτου ἡ διάρκεια καὶ ὡφέλεια, ἀτε ἴδιωτική μόνη ἀδυναμίᾳ ἀναληφθέντος ἐν ἐκείναις ταῖς δυσχερείαις (α). Τοῦ αὐτοῦ δὲ ἔτυχε τέλους καὶ τὸ ὑπὸ Ιταλοῦ τίνος τῷ 1819 κομισθὲν τυπογραφεῖον, ἐνθι ἔξεδόθη τῆς τότε φιλανθρωπῶς συστάσης ἐμπορικῆς Λέσχης δὲ πολλοῦ ἄξιος λόγου κανονισμὸς, θν κατὰ τὴν τοῦ Πεζάρου μαρτυρίαν δὲ ἡμέτερος πάλιν Πατήρ διεπικεύαται. Αναγινώσκεται δὲ οὗτος καὶ τῷ Λογίῳ Ἐρμῆ (ἔτ. 1819 σελ. 222).

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΕΛΛΗΝ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Κατὰ τὸ 1803 καὶ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συγκλεῖ κατ' ἔτος γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων, καὶ κατ' ἔτος δίδει λόγον τῶν πράξεων αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο μὲν ἐγένετο ἀκριβῶς ἐπὶ ἔτη ἐννέα ἐπειδὴ ὅμως τὸ δέκατον παρενέπεσαν σπουδαιότεροι ἄλλαι περιστάσεις, αἵτινες ἐκάλεσαν δῆλην τὴν προσοχὴν καὶ ὅλην τὴν ἐνέργειαν τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐκυτάς, ἀνεβλήθη ἐξ ἀνάγκης ἡ τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ συνηνόθη μετὰ τῆς συνελεύσεως τοῦ ἐνεστῶτος τῆς συγκροτηθείσης τὴν 10 Ιουνίου. Η ἔκθεσις τῶν πρακτικῶν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου (β) εἶναι πολλαχῶς περίεργος. Εν πρώτοις μανθάνομεν ἐξ αὐτῆς τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ἐξετέθησαν καὶ τοὺς ἐκτάκτους διάπλους οὓς ἐπεχείρησαν τὰ ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας, νῦν μὲν πρὸς βοήθειαν ἀδελφῶν ἀγωνιζομένων, νῦν δὲ πρὸς σωτηρίαν καὶ μεταφρούν γυναικῶν, πατέρων

(α) Έξ ἐπιστολῆς τοῦ ἡμετέρου πατρὸς πρὸς τὸν μακαρίτην Ι. Κοκκαλήν τῷ 1816 εἰς Κωνσταντινούπολιν πεμφθεῖσας μανθάνομεν διε τότε οὐκ τὴν ἐν Σμύρνῃ τυπογραφεῖον ἀριστή γέροντη ἡ δικαίην ἀκεῖ εἰς ἐκτύπωσιν τοῦ Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀναβαπτιζομένων διατάξην φυλλαδίους Δανιηὴλ τίνος Νομοφύλακας.

(β) Γεν. Συνέλ. τῶν μετέχων τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοϊας, συγκροτηθεῖσα ἐγ Ερμουπόλει τὴν 10 Ιουνίου 1868.

καὶ πρεσβυτῶν φευγόντων τὸν λιψόν, τὴν αἰγυπτια-
σίαν καὶ τὸν θάνατον. Μενθάνομεν πρὸς τούτοις ὅτι
αὐτὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, διδηγούμενον ἐκ τῆς
πείρας, ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀγορᾶς πλοίων,
ὅποια τὸ Ἀρχαῖον, ἡ Κρήτη καὶ ἡ Ἑρώποις. Εἰ-
ναι δὲ τοῦτο ἄξιον σημειώσεως, διότι κατὰ τὴν ἀμ-
μαρτυρίην, διοίκεις πρὸς τὰ ἀνωτέρω, διετριχωδήθη-
σαν πολλὰ καὶ ἀπαίσια ὑπὸ τῶν ἔχθρῶν τοῦ ὑπουρ-
γείου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὄποιου ἡγοράσθη!

Δεύτερον πληροφορούμεθα ὅτι εἰ καὶ ἔνεκκ τῶν
ἐκτάκτων αὐτῶν περιστάσεων διεταράχθη ἡ συνήθης
τάξις τῆς ἐταιρίας, διμοις ἐν τῷ ἔργοστασίῳ αὐτῆς
ἀνεπτύχθη ἐνέργειας ὑπερτέρως ἢ κατὰ τὰ προηγού-
μενα ἔτη διότι, προστίθησι τὸ Συμβούλιον, πλὴν τῶν
συνήθων ἐπισκευῶν ἐτοποθετήθησαν οἱ προκατασκευα-
σθέντες λέβητες τῆς Ὁμοροίας, κατεπικευάσθησαν
καὶ ἐτοποθετήθησαν οἱ λέβητες τῆς Ἰαρίας, κατε-
σκευάσθησαν λέβητες καὶ διὰ τὸ Βυζάντιον, ἐπερα-
τώθησαν οἱ τῆς Καρτερίας καὶ εἶναι ἐν τῷ τελειοῦ-
σθαι οἱ τῆς Ἐπτανήσου. Πίστε πάντα τὰ ἀτμόπλοια,
πλὴν τῆς Εὐρωπίας, θέλουσιν ἔχει νέους λέβητας
μετ' οὐ πολὺ.» (σελ. 4.)

Ἐνταῦθι μὴ λησμονήσωμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι
ἐνῷ ἄλλοτε λέβητας ἀτμοπλοίων ἡγοράζομεν ἐν Ἀγ-
γλίᾳ, σήμερον χαλκουργοῦνται ἐν Ἑλλάδi.

Άλλα τὸ ἔργοστάσιον ἐπεχείρησε καὶ ἥγαγεν εἰς
αἴσιον πέρας καὶ ἄλλα ἄξια λόγου ἔργα κατεσκεύασε,
παραδείγματος γάριν, ῥιζόδωτὰ καννονικά ἐξ ὀρειγάλ-
κου, μετεσκεύασεν ἄλλα ἐκ λείων εἰς ῥιζόδωτὰ δι' ἔρ-
γα λείων χαλκουργηθέντων ἐν αὐτῷ τῷ καταστήματι,
ἔχυσε σφαίρας κωνικάς καὶ τὰ τοιαῦτα. Πρὸς τούτοις
δὲ ἔχορήγησε τὴν τεχνικὴν αὐτοῦ συνδρομὴν καὶ εἰς
ξένα ἀτμόπλοια ἐμπορικά τε καὶ πολεμικά ὑπὲρ τὰ
δεκαπέντε, καὶ ξένης ἀτμοκυνήτους μηχανής κατε-
σκεύασε. Φρονεῖ δὲ τὸ Συμβούλιον ὅτι τὸ ἔργοστά-
σιον τελειοποιούμενον θέλει ἐκτελεῖ καὶ ἀνώτερα πο-
λεμικά ἔργα.

Ἐτέρων ἀξιολογωτάτην ὑπηρεσίαν χορηγηθεῖσαν
εἰς τὴν πατρίδα ὑπὸ τοῦ Συμβούλιον θεωροῦμεν τὴν
τελειοποίησιν μηχανικῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἔργοστασίῳ,
γάριν τῆς διοίκησις θέλοικεν παύσει ἔχοντες ἀνάγκην
ξένων. «Ἐξ μαθηταὶ, λέγει ἡ ἔκθεσις, κατετάχθησαν
εἰς διαφόρους κλάδους τοῦ ἔργοστασίου οἱ δὲ ἀπο-
φοιτήσαντες, Ν. Παπιδόπουλος καὶ Δ. Καλογιάν-
νης ἔλαθον ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν μηχανικῶν κατὰ
Οὐάλκασσαν· εἰ; δὲ μετέβη εἰς Τεργέστην πρὸς ἐντε-
λεστέραν ἐκπλιθευσιν, διότι εὐδοκιμήσας κατὰ τὰς
ἔξετασσεις, εἰσῆγθη τεχνίτης εἰς τὸ ἔργοστάσιον τοῦ
Τονέλου. Εἶτε πάντες μαθηταὶ κατετάχθησαν εἰς
τὴν χορείαν τῶν μηχανικῶν, δύο ἄλλοι ἀπεφοίτησαν
ἐκ τοῦ κλάδου τῆς λεβητοποιίας καὶ δύο ἐκ τοῦ κλά-
δου τοῦ χυτηρίου.» (σελ. 5.)

Κατὰ τὰς εἰσπράξεις διμοις δὲν φαίνεται ἡ αὐτὴ
πρόοδος, ἵνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων ὃν ἔγέ-
νετο ἡδη μνεία προέκυψε μάλιστα Ἑλλειμμα ἐκ δρ.
442,855, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὸ ἀρχαιότερον,
τὸ ἐκ δρ. 628,508, συγκροτεῖ πιστὸν 1,071,364,
μέχρι τέλους τοῦ 1867 ἔτους. Άλλ' ἀπέναντι αὐ-
τοῦ ὑπάρχει τὸ ἀσφαλιστικὸν κεφάλαιον ἐκ δραχ.
699,386 καὶ ἄλλα ποσὰ δραχμώμενα τῇ ἐταιρίᾳ,
ῶστε τὸ πραγματικὸν Ἑλλειμμα ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἰδρύ-
σεως αὐτῆς εἶναι μόλις δρ. 170,000 (σελ. 7.)

Άλλα τοῦτο δὲν θορυβεῖ τὸ Συμβούλιον ἀπ' ἐναν-
τίας πλήρη ὃν ἐλπίδων, μίαν μόνην αἰσθάνεται λύ-
πην, ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν πολυετεῖς τόκοι εἰς τοὺς
μετόχους, δι' ὃ πολλὰ καὶ δίκαια, λέγει, παράπονα
ἐγένοντο. Τί πταίει διμοις αὐτὸς, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις
δρεῖται τῇ ἐταιρίᾳ ὑπὲρ τὸ ἐν ἐκκατομμύριον δραχ-
μῶν; (σελ. 5 καὶ 6.) Ορθῶς δὲ λέγει καταληγον τὴν
ἔκθεσιν, ὅτι εἴπερ ποτὲ νῦν ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγ-
μάτων, ὅτι ἐκτὸς τῆς μεγίστης ὠφελείας θίν παρέ-
χει ἡ Ἑλληνικὴ ἀτμοπλοΐα εἰς τὴν συγκοινωνίαν καὶ
τὴν ἐμπορίαν, δίναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ εἰς ἄλλας
σπουδαίας ἀνάγκας τῆς πατρίδος. (σελ. 7.)

Τοιαύτη ἐν συνδρομῇ ἡ ἐνέργεια τῆς ἀτμοπλοΐας
ἐταιρίκς κατὰ τὰ δύο τελευταῖς ἔτη, ἐνέργεια δι' θὺν
παντὸς Ἑλληνος καρδίας δρεῖται εὐγνωμοσύνην πρὸς
αὐτήν.

Ω; νέαν δὲ μαρτυρίαν κατὰ τῶν περὶ πάντων, καὶ
περὶ αὐτῆς τῆς ἀτμοπλοΐας ἐταιρίας συετλιαζόν-
των ἀγκαφέρομεν καὶ πάλιν (α), τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν
τῶν αὐτῶν μελῶν, ἀτινα πρὸς ἐτῶν διευθύνουσι τὰ
τῆς ἐταιρίας ταύτης.

Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΟΦΙΣ.

Ο ὄφις τῆς Κύπρου, ἀνάγεται εἰς εἰδὸς ὄφεων, εἰς
μόνην ταύτην τὴν νῆσον εὑρισκόμενον, ὡς φαίνεται·
εἶναι δὲ ἐπικινδυνωδέστερος, τσιως δὲ καὶ δηλητηριώ-
δέστερος, καὶ αὐτοῦ τοῦ κροταλίου, διότι λέγεται διὰ
ἔχει τὴν ἀρετὴν νὰ ἀναλύῃ ὀλόκληρον ἀμνὸν διὰ τοῦ
δηλητηρίου του καὶ νὰ τὸν καταβιβάζῃ ὑγρὸν εἰς
τὸ στόμαχόν του. Τὸν ὄφιν τοῦτον ἐγνώριζον καὶ
οἱ ἀρχαῖοι. Ο Αριστοτέλης (Αἰδιαν. Ιστ. Ζ. 15. 4.)
λέγει διὰ τὸν Κουρίφ τῆς Κύπρου ὄφεων τι γένος εἰ-
ναί φασι, ο τὴν δύναμιν ἔχει διοίκην τῇ ἐν Λιγύ-
πτῷ ἀσπίδι, πλὴν διὰ τοῦ χειμῶνος ἐὰν δάκη σύδεν
ἔργαζεται, εἴτε διὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, εἴτε διότι
τὸ ζῶον δυσκίνητον γάρ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἀποπηγνύ-
μενον, καὶ τελέως ἀδύνατον ἐὰν μὴ θεραπεύῃ. Καὶ

(α) Οφε Παγδ. τομ. ΙΖ' σελ. 214.